

та навичок, самостійного виконання підготовчих, імітаційних вправ, що, у свою чергу, полегшує засвоєння техніки нових рухів на уроці фізкультури.

Список використаної літератури

1. Петрук Л. Фізичний розвиток та фізична підготовленість дітей 7-9 років, які інтенсивно займаються розумовою діяльністю // Наукові записки. Серія: Педагогіка. 2004. – №4. Тернопіль. С. 43 – 46.
2. Петрик О. І. Медико-біологічні та психолого-педагогічні основи здорового способу життя. Курс лекцій: навч. посіб. [для студ. ун-тів та пед. ін-тів] / О. І. Петрик. – Львів: Світ, 1993. – 119 с.
3. Скороход В. М. Вікова фізіологія та валеологія: навч.-метод. видання / В. М. Скороход, Т. В. Скороход. – [Вид. 3-є, стереотипне]. – Кіровоград: РВВ КДПУ імені В. Винниченка, 2009. – 224 с.
4. Бальсевич В. К. Концепция альтернативных форм организации физического воспитания детей и молодежи //Физическая культура: воспитание, образование, тренировка. – 1996. – №1. – С.23 – 25.
5. Завацкая Л. Н. Формирование здорового образа жизни студентов – социальных педагогов в процессе профессионального становления: зб. наук. праць у 3-х т. / Л. Н. Завацкая. – Чернігів: ЧДПУ, 2005. – (Серія: Педагогічні науки). – Вип.3. – № 31. – Т.1. – 200 с.

УДК. 373.3.011.3-052:001.895

ГАЛЬОВИЧ І.І.,
ЛАЛАК Н.В.

Мукачівський державний університет, Україна

ІНКЛЮЗИВНА ОСВІТА ЯК МОДЕЛЬ СУЧАСНОГО СОЦІАЛЬНОГО УСТРОЮ В УКРАЇНІ

Система освіти України знаходиться під впливом інклюзивних та інтеграційних процесів, що розгортаються в умовах демократизації та євроінтеграції держави, забезпечуючи право дітей з особливими освітніми потребами на освіту за місцем проживання, соціалізацію та самореалізацію в суспільстві. На сучасному етапі термін «інклюзивне навчання» є новим для нашого суспільства, тому що протягом тривалого періоду існував пріоритетний принцип, що дітям з обмеженими можливостями слід навчатися в спеціалізованих закладах освіти. Проте досвід зарубіжних країн доводить успішність упровадження інклюзії та отримання вагомих результатів як для осіб з обмеженими можливостями, так і для суспільства в цілому.

Проблемою інклюзивної освіти займалися такі вчені, як В. Бочковський, В. Бондар, А. Колупаєва, В. Ляхова, К. Пінюгіна. Досвід вітчизняних вчених визначає, що інтеграція дітей, які потребують корекції фізичного або розумового розвитку, найкраще відбувається в школах, де приймають на навчання усіх дітей певного району чи громади без будь-яких обмежень. Саме в таких умовах діти з особливими освітніми потребами можуть досягти найвищих результатів в освіті та соціальній інтеграції. Значний інтерес у контексті порушеної проблеми становлять наукові розвідки, в яких започатковано розв'язання питань, пов'язаних із підготовкою майбутніх педагогів до професійної діяльності із дітьми з обмеженими

можливостями (Л. Антонюк, Я. Баранець, В. Гладуш, І. Демченко, Г. Косарева, О. Мартинчук, Л. Прядко, Т. П'ятакова, І. Хафізуліна, Ю. Шумиловська та ін.) [1].

Інклюзія – це політика і процес, які забезпечують повну участь усім членам суспільства в усіх сферах життєдіяльності. Останнім часом інклюзія розглядається ширше ніж просто забезпечення прав людини на освіту. До основних сфер інклюзії індивіда у суспільство відносять підсистеми (сфери) соціального функціонування суспільства: правову, економічну, соціокультурну, соціальну, територіальну, символічну [1, с.12].

На думку К. Пінюгіної і В. Ляхової, основними завданнями інклюзивного навчання є: здобуття дітьми з особливими освітніми потребами освіти відповідного рівня в середовищі здорових однолітків відповідно до Державного стандарту загальної середньої освіти; забезпечення різнобічного розвитку дітей, реалізація їхніх здібностей; створення освітньо-корекційного середовища для задоволення освітніх потреб учнів із особливостями психофізичного розвитку; створення позитивного мікроклімату в загально освітньому закладі освіти з інклюзивним навчанням, формування активного міжособистісного спілкування дітей із особливими освітніми потребами з іншими учнями; забезпечення диференційованого психолого-педагогічного супроводу дітей із особливими освітніми потребами; надання консультативної допомоги сім'ям, які виховують дітей із особливими освітніми потребами, залучення батьків до розроблення індивідуальних планів та програм навчання.

Як показує практика, інклюзія – це не просто модне нововведення, це виклик часу, пов'язаний із різними факторами: загальним погіршенням стану здоров'я дитячого населення України, бажанням батьків і дітей із особливими потребами отримувати освіту на рівних умовах і в зручному для батьків та дитини середовищі. З огляду на це, набуває актуальності питання забезпечення процесу інклюзивного навчання особливих дітей висококваліфікованими фахівцями, які володіють прийомами позитивної мотивації, професійним потенціалом, гуманно-особистісним характером психологічного впливу на дітей.

Таким чином, під впливом всесвітніх процесів гуманізації, інтеграції молодії української держави у європейську спільноту сучасне українське суспільство змінює ставлення до найбільш незахищених його членів – дітей з особливими потребами, спрямовуючи зусилля педагогіки і психології до взаєморозуміння і співпраці людей. Ці зміни свідчать про подолання соціальних, психологічних та освітніх бар'єрів. Залучення до навчання у заклади загальної середньої освіти дітей із проблемами розвитку і надання їм можливості стати частиною звичайного класу – це втілення у життя тези, що всі діти мають право і потребу спілкуватися з рівними. Інклюзія – вимога часу. Перші експериментальні кроки із запровадження альтернативної форми навчання дітей з особливими потребами вже зроблено. Це кроки до інклюзивної освіти – інноваційної моделі навчання, забезпечення рівного доступу до якісної освіти, включення дітей з особливими потребами в масові школи.

Список використаних джерел

1. Колупаєва А.А. Інклюзивна школа: особливості організації та управління : [навч.-метод. посіб.] / Колупаєва А. А., Софій Н. З., Найда Ю. М. – К. : ФОП Придатченко П.М., 2017. – 128 с.
2. Лалак Н. В. Шляхи впровадження інклюзії в роботу загальноосвітніх навчальних закладів / Н. В. Лалак // Науковий вісник Ужгородського університету : Серія «Педагогіка. Соціальна робота». – Ужгород : УжНУ, 2012. – Випуск 25. – С.107-108.

УДК: 372.881.116.12

ГАНГУР Я.І.
ХОМА О.М.

Мукачівський державний університет, Україна

ОРГАНІЗАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В ПЕРШОМУ КЛАСІ

У 2018 році початкова школа працює за новим Державним стандартом початкової освіти та іншими освітніми програмами. Змінюються підходи до організації освітнього процесу в першому класі. Новим є створення осередків для навчання, розвитку і відпочинку, серед них: 1) осередок навчально-пізнавальної діяльності з відповідними меблями; 2) змінні тематичні осередки, в яких розміщуються дошки, стенди тощо; 3) осередок для гри, оснащений настільними іграми, інвентарем для рухливих ігор; 4) осередок художньо-творчої діяльності з полицями для зберігання приладдя та стендом для змінної виставки дитячих робіт; 5) куточок живої природи; 6) осередок відпочинку з килимом для сидіння та гри, стільцями, кріслами-пуфами, подушками з м'яким покриттям; 7) дитяча класна бібліотечка; 8) осередок учителя, оснащений столом, стільцем, комп'ютером, полицями, шафами для зберігання дидактичного матеріалу тощо.

Міністерством освіти і науки України подано методичні рекомендації щодо адаптаційного періоду для учнів першого класу. Розглянемо тезисно основні положення щодо організації освітнього процесу [1].

Основною новацією у практиці діяльності 1-х класів закладів є структурування змісту початкової освіти на засадах інтегративного підходу у навчанні. Дидактичний зміст процесу інтеграції полягає у взаємозв'язку змісту, методів і форм роботи. Відповідно інтеграцію навчального матеріалу з різних навчальних предметів здійснюють навколо певного об'єкту чи явища довкілля або навколо розв'язання проблеми міжпредметного характеру, чи для створення творчого продукту тощо.

Перші тижні навчання в 1-му класі – важливий етап для створення в класній спільноті атмосфери прийняття, довіри, взаємозацікавленості, бажання слухати одне одного, висловлюватися. На цьому етапі закладаються основи для усної взаємодії учителя з учнями та учнів між собою. Саме тому багато уваги в перший місяць потрібно приділяти знайомству, коротким розповідям про власні захоплення, улюблені ігри тощо.

Запропоновано тематичний інтегрований підхід, де кожен тиждень присвячено окремій темі. Наприклад, у вересні мають вивчатися такі теми: «Я - школяр/школярка», «Наш клас», «Мої друзі», «Моє довкілля».

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>